

Energiapolitika és ukrajnai háború

Meg lehetett volna-e akadályozni az ukrajnai háborút? – teszi fel a kérdést **Edgar L. Gaertner**. És mi köze ennek az energiapolitikához? Erre próbál válaszolni a szerző.¹ Rövid elemzésében is eljut a válaszig. Hiszen magában biztosan feltette azt az alapkérdést, hogy kinek az érdeke? Hát lássuk a cikket.

Póztáza: [Admin](#) | 2022. április 22. | [Energia](#) | [6](#) |

A zöld álszentek által kikényszerített "zöld" energia következménye: a természet és a környezet nagyarányú mérgezése, főleg olyan területeken, ahová a média és a politika nem akar eljutni. Kép: M. Großmann / pixelio.de

Energiapolitika. Meg lehetett volna akadályozni az ukrajnai háborút?

írta: **Edgar L. Gaertner**

Az EU-Bizottság azzal, hogy engedett a német származású befolyásos zöld lobbinak Brüsszelben, nyitottá tette magát az energiapolitikai zsarolásra. Ezzel (akaratlanul) arra biztatta Vlagyimir Putyint, hogy katonailag oldja meg az Ukrajnával és a NATO-val fennálló problémáit. [Samuele Furfari](#), az EU Energia Igazgatóságának korábbi vezető tisztviselője soha nem fárad bele, hogy ezt ismétlje. Hivatkozik az [EU energiaellátás biztonságáról szóló zöld könyvére](#), amelyet a Bizottság 2000 késő őszen mutatott be, és amelyben ő kulcsszerepet játszott. Ebben a Bizottság stratégiát javasol az energiaellátás háromféle diverzifikálására: az energiaforrások (szén, olaj, gáz, nukleáris, víz stb.) diverzifikációja, másodsor a származási országok diverzifikálása, harmadszor pedig az ellátási útvonalak diverzifikálása. De ehelyett 2005-től Angela Merkel Brüsszelben is keresztülvitte „energiafordulati” programját

¹ Edgar L. Gaertner: Energiepolitik. Hätte der Ukraine-Krieg verhindert werden können? EIKE, Apr. 22.2022

(Energiewende). Németországot és néhány szomszédos országot fokozatosan betelepítettek óriási szélturbinákkal. Mivel teljesítményük erősen függ az időjárástól, tartalék erőműveket igényelnek, amelyekhez a gyorsindítású gázturbinák a legalkalmasabbak.

Már 2008 szeptemberében (épp részt vettem a Kárpátok tengerparti Krynica-Zdrój üdülőhelyén az energiabiztonság témájában rendezett 8. Gazdasági Fórumon) és [a Wall Street Journal egyik véleménycikkében](#) rámutattam, hogy a német gázkereslet szűkös növekedése összefügg a szélturbinák terjeszkedésének ritmusával, és azzal, hogy – tekintettel az akkori orosz grúziai invázióra – veszélybe kerül Németország és Európa energiabiztonsága az Oroszországból származó túlzott gázfüggőség miatt. Ma az EU több mint 45 százalékban függ az orosz gázimporttól, Németország pedig akár 55-60 százalékban is. Legutóbb évente 155 milliárd köbméter orosz gáz áramlott az EU országaiba. Ezzel az oroszok számára az EU messze a legfontosabb gázfogyasztójává vált. A NATO és az EU által Oroszországgal szemben kirótt szankciók részeként az EU-nak 2027 végére teljesen meg kellene szüntetnie az orosz gázimportot. Ursula von der Leyen azt akarja, hogy idén 100 milliárd köbméterrel csökkenjen a gázimport. De ez nem csak gazdaságilag, hanem fizikailag is lehetetlen.

A tehetetlen berlini „közlekedési lámpa” kormány most az USA-ból származó cseppfolyósított gázimportra kíván támaszkodni – ez a gáz nagyrészt un. repesztéses technológiával kerül kitermelésre, amelyet az uniós államok betiltottak önmaguk kasztrálása érdekében. Az amerikai cseppfolyós gáz, rövidítve LNG (Liquid Natural Gas), körülbelül háromszor annyiba kerül, mint az orosz gáz. Más fontos LNG-beszállítók, mint Ausztrália, Katar, Algéria, Malajzia vagy Nigéria aligha jöhetnek szóba, mivel kapacitásaikat hosszú távon Kínával, Japánnal és Dél-Koreával kötött szállítási szerződések kötik le, az Algériai kitermelés pedig elsősorban a saját igényeinek ellátására szolgál. Ahhoz, hogy az Északi Áramlat 1 vezeték által évente Szibériából a Balti-tengeren át Mecklenburg-Elő-Pomerániába szállított 55 milliárd köbméter földgázt az USA-ból származó LNG-vel lecseréljék, naponta 1-2 szokásos méretű gázszállító tartályhajót kellene fogadni, bármilyen időjárás esetén a német kikötőkben. A német Északi-tenger partján azonban továbbra sincs egyetlen LNG-terminál, mert a zöldek eddig megakadályozták az építésüket. Egyébként egy LNG-szállító tartályhajó letöltése 20 órát vesz igénybe, nagyobb tartályhajók esetében ennek megfelelően hosszabb időt.

Végül is van néhány LNG-terminál más EU-országokban. Nyolc van az Ibériai-félszigeten, de nem csatlakoznak a Pireneusokon túli gázhálózathoz, mert a francia állam ezt megtagadta. Egyelőre tehát nem lehet viszonylag rövid útvonalon Algériából gázt szállítani Nyugat-Európába. Az EU, [Samuel Furfari és Alain Prétat becslései szerint](#) valószínűleg csak további 15 milliárd köbméter LNG-t tud importálni az idén. Ez nyolc százalékponttal csökkentené az orosz gáztól való függőséget, miközben 7-ről 15 százalékra növelné az amerikai palagáztól való függőséget. Ez viszont nem akadályozza meg a német gazdaság összeomlását. Ezért rövid- és középtávon csak [a hazai palagázlelőhelyek megcsapolása](#) jelenthet segítséget. E készletek Németországban mintegy két és fél ezer milliárd köbméterre becsülhetők. Ehhez azonban a Zöldeknek fel kellene adniuk a fracking technológia érthetetlen elutasítását.

A mély energiaválság, amely nemcsak Németországban, hanem egész Nyugat-Európában is kialakulóban van, minden tekintetben „saját gyártmány”. A helyzetünket tovább rontja az „üzletpolitika moralizálása”, amelyet most a Biden-kormány, az Európai Bizottság és egyes EU-tagországok nemzeti kormányai követelnek. Egyszerűen fogalmazva: Oroszországot kemény gazdasági szankciókkal kell átnevelni a nyugati „értékekre”. Ennek eredményeként az oroszoktól megtagadják a jogot, hogy másként gondolkodjanak, mint a nyugat-európaiak. Ezzel szemben az 1994-es Energia Charta Szerződés (ECT) lehetőséget kínált volna egy megbízható

nyersanyagellátáson alapuló európai biztonsági architektúra kialakítására. Feltételezem, hogy Vlagyimir Putyin ajánlatai a Müncheni Biztonsági Konferencián és a század elején a német Bundestag előtt, nem voltak alattomos taktikai lépések a németek csapdába csalogatására. Csak az Angela Merkel kancellár által a Fukusimai reaktorbaleset után meglepő módon bejelentett „atom-kiszállítás”, a földgázkutatás tilalma és a csak néhány évvel később, a Zöldek által befolyásolt pártok által elfogadott „szén kiszállítás” hozta Németországot zsarolásra érzékeny helyzetbe. Donald Trump amerikai elnök kifejezetten óva intett ettől.

Putyin ukrajnai katonai beavatkozásának konkrét kiváltó oka a Franciaország és Németország által megtárgyalt I. és II. Minszki Megállapodás kitartó figyelmen kívül hagyása. Ezek a megállapodások az orosz nyelvű donbászi köztársaságok önkormányzatát biztosítanák egy semleges és demilitarizált ukrán államon belül. Az 1648-as vesztfáliai béke ihlette megállapodások, amelyeket Ukrajnában Frank Steinmeier akkori német külügyminiszter után „Steinmeier-formulaként” emlegetnek, Volodimir Zelenszkij ukrán elnök és tanácsadói megértésének hiányába ütköztek. Emögött valószínűleg az amerikai külpolitika azon kísérlete áll, hogy megakadályozza az ukrajnai konfliktus európai megoldását. Az USA kialakult energia-önállósága miatt az amerikai politika megengedheti magának, hogy az európai érdekek rovására szálljon szembe Vlagyimir Putyinnal. Hiszen a „Baszd meg EU-t!” kijelentést Victoria Nuland, az Egyesült Államok külügyminiszter-helyettese dokumentálja.

* * *

A jelenlegi amerikai politikai kultúrát jól jellemzi a szerző utolsó mondata. Az USA politikájának tartalmi és morális mélyrepülését maga az ukrajnai háború igazolja. Imperialista céljainak elérése érdekében feláldozni, vágóhídra küldeni az ügyben teljesen ártatlan ukrán népet, az ukrán embereket, már több is mint imperializmus. De ezzel már teljesen a politika mezejére tévedtem. Visszatérve az energiapolitikához: Németországot és az EU-t a szélsőséges klímavédelmi politikája juttatta válsághelyzetbe. Ahogy az európai vezetők, kormányok előjelhibával rossz irányú döntéseket hoztak az energiaellátás és a migránspolitika területén, ugyanolyan hibás döntéseket hoznak az ukrajnai háborúval kapcsolatban is. Ezek alapján válasz adható a szerző, **Edgar L. Gaertner** kérdésére: igen, megakadályozható lett volna az ukrajnai háború, ha Európa élén rátermett és tisztességes, morálisan feddhetetlen, az embereket és nemzeteket tisztelő, sőt szerető reálpolitikát folytató vezetők lennének. Hogy miért nincsenek? A válaszadás a politológusokra, a súlyos gazdasági következmények elemzése és értékelése pedig a gazdaságtudományok képviselőire vár. Minden esetre a jelenlegi történések együttesen egy új világrend kialakulásának origójaként értelmezhető.

(Petz Ernő, 2022. 04. 25.)